

ske arbejdsmarked. Det skal gælde overenskomstvilkår, det skal gælde arbejdsmiljø- og arbejdsvilkår, og det skal naturligvis også gælde lønvilkårene.

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ja, udgangspunktet vil være, at det skal ske inden for rammerne af de løn- og ansættelsesvilkår, som er gældende i Danmark.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Tak for det svar.

Med hensyn til den generelle udvikling her i landet er det jo rigtigt, at tallene viser, at der er sket en positiv udvikling, men jeg er nødt til at sige, at den sådan set er sket i de fleste vestlige lande, så det er ikke noget, vi kan bryste os specielt af her i Danmark. Men jeg bemærkede, at ministeren sagde, at nu skal vi være fornuftige, og nu skal vi tænke os godt om og overveje, hvad vi skal gøre. Jeg går ud fra, at ministeren ikke mener, det er i modsætning til det, regeringen ellers plejer at gøre, og det synes jeg sådan set er fornuftigt. Men kunne jeg få et svar fra ministeren på, hvornår ministeren forventer, at der kommer noget? Hvad er tidsplanen?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Den vil komme senere, men det bliver nok ikke i denne samling, vi når at lave den nødvendige lovgivning. Det er nok mere realistisk at regne med næste samling.

Formanden:

Tak til integrationsministeren, og så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører i anden runde.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne takke for alle de bemærkninger, der er kommet i løbet af debatten. Jeg synes, det har været en god debat, fordi vi er kommet godt rundt om emnet, og jeg vil lige prøve at tage de enkelte punkter, som har været drøftet i løbet af dagen, op.

Først statistikken. Jeg synes, det er meget godt, at vi har fået slået fast, at når det drejer sig om vores mulighed for at tiltrække kvalificeret, veluddannet udenlandsk arbejdskraft, er der ikke sket de store ændringer fra 2000 og til nu.

Det vil sige, at vi hvert eneste år tiltrækker små 900 på grund af jobkortordningen eller andre ordninger, som kan bidrage til, at vi får højtuddannede specialister til Danmark.

Men det vil igen sige, at der ikke er sket en positiv udvikling på området, og derfor synes jeg ikke, det er helt på sin plads at trække nogle tal frem, som intet har med sagen at gøre. 90 religiøse forkyndere, 515 adopterede børn, 1.012 personer, der er kommet hertil for at udføre humanitært arbejde, 1.500 au pair og 1.537 praktikanter, først og fremmest i landbruget, er altså ikke et udtryk for, at vi er på vej til at løse det problem, vi er samlet om at forsøge at finde nogle svar på i dag, nemlig hvad vi kan gøre for at tiltrække veluddannet arbejdskraft. De tal viser ikke noget om, hvordan vi kan løse problemerne med at udvikle en kreativ økonomi.

Ministeren har ved flere lejligheder sagt, at udviklingen er vendt, men spørgsmålet er, hvad regeringen egentlig ved om, hvordan det går med vores muligheder for at tiltrække veluddannet arbejdskraft. Hvis vi ser på sådan noget som familiesammenføringsområdet, er det jo rigtigt, at antallet af familiesammenføringer er gået dramatisk ned, men regeringen ved ikke noget om, hvilke uddannelser de familiesammenførte har i dag. Jeg har spurgt ministeren, hvad der kendetegner de mennesker, der rent faktisk får tilsagn om familiesammenføring, og hvilke uddannelser de har. Det ved ministeren ikke, og regeringen agter ikke at undersøge det.

Omvendt: Regeringen ved heller ikke, hvilken uddannelse de, der får afslag, har, og den agter heller ikke at undersøge det. Det kan jo ikke tages som udtryk for, at regeringen vil bruge uddannelse som det, der skal ligge til grund for, om man kan få familiesammenføring eller ej. Vi er uenige om politikken, men vi kunne vel trods alt være enige om, at man er nødt til at vide, hvad man gør.

Vil regeringen nå sit mål med den udlændingepolitik, der føres? Målet for regeringen er jo netop at vende udviklingen, som ministeren og Venstres ordfører siger, og sikre, at vi får veluddannet arbejdskraft til Danmark – at vi så at sige får de rigtige til Danmark. Men regeringen aner intet om, hvorvidt det vil lykkes, og jeg må endnu en gang opfordre til, at den undersøger, hvilken uddannelse de, der får afslag på familiesammenføring, har.

Jeg frygter, det kommer til at forholde sig på den måde, at de veluddannede, som har svært ved at få familiesammenføring, vælger den lette